

[Arbejdsministeren]

»Der må ikke på grund af køn finde lønmæssig forskelsbehandling sted i strid med denne lov.«

Det er vigtigt, at det bliver banket ind for alvor, sådan at der ikke er forskelsbehandling på grund af køn.

Det er jo også grunden til, at vi her foreslår, at sanktionen bliver skærpet. Både fru Helle Degn og fru Lilli Gyldenkilde spurgte, hvorfor den så bliver skærpet til 39 uger i stedet for til 78 uger. Det er jo, fordi denne regering og denne arbejdsminister har for vane at kigge meget efter, hvad organisationerne på arbejdsmarkedet gør, og når LO og DA har aftalt, at satsen for godtgørelsesniveauet i forbindelse med usaglig opsigelse i henhold til hovedaftalen er 39 uger, synes jeg, at det, arbejdsmarkedets parter dér har forhandlet sig frem til, er det fornuftigt af os at anvende. Jeg har det med at holde mig til parterne, når de er enige, og det har jeg altså også gjort i denne sag.

For så vidt angår omvendt bevisbyrde, som fru Helle Degn også gerne ville have ind her, gælder min afvisning selvfølgelig, som den gjorde i den foregående sag på dagsordenen.

I øvrigt skal jeg takke for tilslutningen og for flertallet. Det viser sig jo, når vi skal lave disse lovgivninger, at vi ender med at vedtage dem med et meget bredt flertal, og det synes jeg er godt for sagen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal bare lige gøre opmærksom på, at vi naturligvis også synes, at det med omvendt bevisbyrde er noget, der skal diskuteres i forbindelse med det her, og jeg kan forstå, at arbejdsministeren i hvert fald ikke har noget imod, at vi diskuterer det under udvalgsarbejdet; så må vi se, hvad vi kan få ud af det.

Til slut kan jeg ikke undlade et hjertesuk: Over for mig at bruge påstanden om, at når bare arbejdsgiverne og LO er blevet enige om noget, skulle det være godt nok, virker som en rød klud, for jeg ved snart ikke, hvor mange gange en konservativ arbejdsminister har kunnet gå op og smykke sig af, »at der jo er stor enighed mellem de parter«, og at det agter arbejdsministeren sandelig ikke at gå imod. Det er så rørende, at der næsten ikke er et øje tørt, og påstanden har kunnet bruges gang på gang. Men efterhånden må man vel sige til både arbejdsgive-

re og LO, at det er helt utroligt, at vi ikke kan komme videre, for vi sidder gang på gang og forærer arbejdsministeren det ene og det andet – der må endelig ikke pilles ved noget som helst; alt skal helst forblive, som det plejer at være. For det er nemlig det, det handler om, når det kommer til stykket. Det er så konservativt, at det næsten gør ondt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ophævelse af forlænget dagpengeregel og regulering af dagpengenes højeste beløb).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 14/1 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Udvidet ret til arbejdstilbud).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 14/1 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Kaj Poulsen (S):**

De forslag, vi her behandler, er jo forslag, som er aftalt ved de finanslovaftaler, som er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringen. Vi får nu en 10 pct.s forhøjelse af dagpengene og en regulering af dagpengene i øvrigt og